

УДК 677.075

ВИКОРИСТАННЯ ПРИНЦИПІВ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРИ СТВОРЕННІ ТРИКОТАЖНОЇ ЖІНОЧОЇ СУКНІ

Мельник Л. М., Кизимчук О.П., Коваленко А.М.
Київський національний університет технологій та дизайну

Вступ. Сучасна мода охопила весь світ своєю новизною та різноманітними кожного сезону тенденціями. Багато модельєрів та дизайнерів допомагають знайти свій стиль, свій образ в якому буде комфортно себе почувати кожна окрема людина. Великий асортимент одягу дозволяє з легкістю обирати вдалий образ для будь-якого заходу, будь це вихід до магазину чи святкові урочистості, відвідування галереї чи прогулянка парком. Дизайнери пропонують великий вибір одягу в якому ви будете почувати себе стильно та модно.

Сукня – предмет гардеробу, який представниці прекрасної половини людства носять з раннього дитинства і до глибокої старості. Конструкція, форма сукні розвивалась і удосконалювалась упродовж усієї історії людства. Першими передумовами до створення сукні були всілякі накидки і плащі. Розвиток кравецької майстерності, вдосконалення матеріалів дозволили перетворити прості види накидок в більш зручний і практичний одяг. Прототипи сучасних суконь були створені наприкінці XIX початку XX століть, коли було сформовано нові форми суконь, що максимально підкреслювали жіночність. На сьогодні жіночі сукні - це величезна безліч фасонів і варіантів [1]. Однак кожна жінка завжди намагається бути індивідуальною використовуючи власну імпровізацію.

Актуальність досліджень. Сьогодні жіночий гардероб це дуже велика кількість різноманітних тунік, джемперів, сарафанів, жакетів, кардиганів, багато видів суконь які не схожі між собою, велика кількість поєднуючих елементів, що приводять жінку до неймовірного образу та стильного вигляду, який відповідає тенденціям моди. Однак, зважаючи на постійну зміну функціональних процесів в житті людини, в сучасному світі є потреба і в одязі, що здатний задовольняти потребам споживача в різних життєвих ситуаціях, а саме одяг повинен бути комфортним не залежно від ситуації чи часу, відповідати модним тенденціям, оскільки більшість споживачів керуються не тільки якістю і ціною виробу, а й бажанням привернути увагу до своєї індивідуальності.

Однією з неперевершених ідей минулого сторіччя в області виготовлення побутового одягу, яка задовольняє усі перераховані вимоги, є трансформація в одязі. Трансформація зручна тим, що маючи комплект з обмеженою кількістю виробів можна створити різноманітні форми та значні зміни у образі. В XXI столітті цей корисний винахід високо оцінили бізнес – леді, що обмежені у вільному часі для зміни стилю з ділового на святковий, спортивний, оскільки сукня-трансформер може мати будь-який фасон, що залежить від фантазії власниці [2,3]. Таким чином, розробка жіночої сукні, що трансформується, значно розширює гардероб є перспективним напрямком виробництва.

Постановка задачі. Трансформація – це перетворення, зміна виду, форми, суттєвих властивостей будь-чого. В межах дизайну трансформація розглядається як властивість об'єкту змінювати свої початкові форми та параметри в процесі існування або експлуатації. Трансформація в одязі, крім економії коштів, дозволяє людині змінювати свій образ упродовж всього дня та вигляди доречно в тій чи іншій ситуації. Маючи мінімальний набір трансформуваних речей є можливість постійно видозмінювати стиль та асортимент одягу. Це дуже доречно в сучасному динамічному світі та в різних життєвих ситуаціях, що характеризуються частотою зміною функціональних процесів, швидким темпом зміни подій. Наприклад, під час подорожей не завжди весь одяг, який хочеш взяти, може вміститися у валізу. В таких випадках, особливо жінок, рятує одяг-

трансформер, де одна річ може виглядати в кількох варіантах. Отже завданням даного дослідження є проектування та розробка технології виготовлення трикотажного жіночого виробу з використанням принципів трансформації.

Результати досліджень. Трансформація визначається динамікою рухів, перетворень або змін та виконується наступним чином:

- перетворення однієї форми в іншу;
- трансформація деталей всередині однієї форми.

Процес перетворень та змін може мати нескінченний характер. Внаслідок багатоваріантності виріб не набридає і термін експлуатації подовжується, скорочуючи витрати на придбання. Трансформацію у виробках виконують застосовуючи ряд принципів:

- розтягування – стягування деталей або елементів виробу;
- відділення – приєднання деталей або елементів виробу;
- регулювання – фіксація величини, об'єму або форми деталей виробу;
- згортання – розгортання деталей або елементів виробу;
- зникнення-виявлення об'єму виробу;
- заміщення деталей деталей або елементів виробу іншими деталями або елементами;
- суміщення – вкладування деталей;
- перестановка деталей або елементів виробу.

Наведені прийоми виконуються завдяки різноманітним способам фіксації деталей виробу: куліси, шнурівка, еластичні та липкі стрічки, кнопки, гудзики, крючки, тощо [4,5].

Враховуючи тенденції моди та популярність речей жіночого гардеробу розроблено сукню яка трансформується в п'яти варіантах (рис. 1). Сукня міжсезонного призначення, приталеного силуету, довжиною нижче колін, з довгими втачними рукавами, горловина оброблена бейкою висотою 2 см. Трансформація виробу відбувається відділенням-приєднанням деталей або елементів виробу за допомогою застібки-блискавки, яка розташована:

- по лінії пройми – поєднує рукав або відділяє його від стану сукні;
- із зовнішньої сторони рукава – при розстібуванні утворюється короткий рукав;
- по гвинтовій лінії стану сукні – 2 застібки, які починаються під проймою з боків нижче лінії грудей і закінчуються в нижній частині виробу, при розстібуванні до лінії стегон утворюється туніка, а до лінії талії – топ. Вивільнені частини спинки та переду сукні можуть бути вільно розшовані або декоративно зав'язані.

Для створення декоративного ефекту пропонується оздоблювати сукню бейкою та застіркою-блискавкою контрастного кольору відносно кольору основного матеріалу виробу.

Сукня складається з наступних деталей: перед, спинка, втачний рукав (2 деталі). Особливістю запропонованого виробу є конструкція переду та спинки, частини яких нижче лінії грудей розвернуті під кутом 45° до неї. При поєднанні між собою переду та спинки по боковій лінії остання розташовується по гвинтовій лінії. Виготовлення даної сукні розкрійним способом з плоского матеріалу є неекономним, оскільки передбачає значні міжлекальні відходи. Тому запропонована сукня виготовлена на в'язальному устаткуванні напіврегулярним способом. Напівфабрикат переду та спинки (рис.2) представляє сукупність двох прямокутників 1 та 3, які поєднані трикутником 2 (пунктиром нанесено лінію підкрою пройми та горловини). В процесі в'язання, ділянка 2, що забезпечує розташування нижньої частини напівфабрикату 1 під кутом 45° до лінії талії, виконується завдяки технології в'язання неповних рядів з поступовим збільшенням кількості голок в роботі.

Виготовлення деталей такої сукні за наведеною технологією можливо на сучасному плосков'язальному обладнанні, яке має систему зосередженого відтягування [6], що створює умови безперебійної автоматичної роботи обладнанні при в'язанні неповних рядів. Для вироблення сукні рекомендовано комбіноване переплетення, рапорт якого складається з одного ряду ластика 1+1 та ряду трубчатої кулірної гладі, що надає

формостійкості виробу.

Рисунок 1. Ескіз сукні та її трансформації

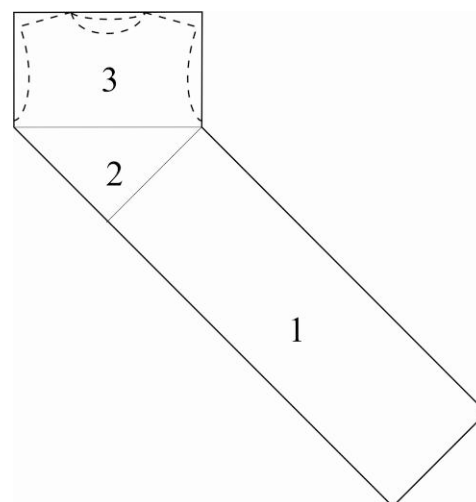

Рисунок 2. Креслення напівфабрикату
переду та спинки

Висновки. Розробка асортименту трикотажних виробів, що трансформуються, є перспективним напрямком, оскільки такий одяг цікавий споживачу перш за все можливістю виявлення власних рішень при формуванні гардеробу та творчих експериментів, фантазії. Крім того виріб-трансформер це економія часу, коштів та свобода в подорожах. Застосування в'язального способу виготовлення одягу, що трансформується, надає можливості отримання деталей одягу найрізноманітніших форм в процесі в'язання, а значить створює умови до економії матеріальних витрат в процесі виробництва.

ЛІТЕРАТУРА

1. Захаржевская Р. В. История костюма: от античности до современности. – М.: РИПОЛ, 2005. – 288 с.
2. Одежда-трансформер [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vdom1.ru/post147341923>.
3. Петраковська К. В. Украинское платье-трансформер: 100 вариаций на все случаи жизни! / Петраковська К.В // Ліза. Мой ребенок — онлайн журнал для современных родителей – 2016. – № 6, 9 червень 2016. -<https://www.moirebenok.ua/mother/ukrainskoe-plate-transformer-100-variatsiy-na-vse-sluchai-zhizni/>
4. Тухбататуллина Л. М. Проектирование женской многофункциональной одежды с использованием приемов трансформации / Л. М. Тухбататуллина, Л. А. Сафина, Б. И. Измайлов // Вестник Казанского технологического университета. – 2015. – Т 18. – № 15. – С. 174 - 175.
5. Дубінецька Г. О. Систематизація елементів весільного одягу на основі принципів трансформації / Г. О. Дубінецька, Н. В. Остапенко, Т. В. Луцкер, Л. В. Навольська // Вісник ХНТУ. – 2016. - № 2 (57). – С. 123 - 135.
6. Кизимчук О. П. Вплив технологічних можливостей сучасних плосков'язальних машин на їх енергоспоживання / Кизимчук О. П., Мельник Л. М., Єрмоленко І. В. // Вісник КНУТД – 2016. – № 5. – С. 11 - 19.